

прѣдолѣжа сила се допушта само пожаръ, корабскрушение, или авария.

Когато обявителнитѣ заявятъ, че прѣстигалнитѣ имъ стоки сѣ прѣтърѣшли нѣкои отъ поврѣдитѣ, които се упоменуватъ по-горѣ, то тѣ сѣ длѣжни да удостовѣрѣватъ за това митницитѣ чрезъ неоспорими доказателства. Ако поврѣдитѣ не надминуватъ повече отъ 5% стойността на стокитѣ, не се прави никакво намаление. Стокитѣ които се признаватъ за поврѣдени, се оцѣняватъ, като се зема за основа срѣдното число отъ цѣната на поврѣденитѣ стоки и обикновенитѣ цѣни на сѣкитѣ стоки въ добро състояние и върху тѣзи стойности се взематъ митарственитѣ права. Ако при опрѣдѣляването цѣната на поврѣденитѣ стоки се породятъ прѣспори между притежателитѣ имъ и митарственитѣ чиновници, то въ такъвъ случай митницитѣ иматъ право да искатъ да се опрѣдѣли цѣната на тѣзи стоки, чрезъ продаванетоъ имъ на публиченъ търгъ. Продажбата се извършва най-много, въ разстояние на 15 дена, отъ дена на заявлението за намалението на митарственитѣ права.

Чл. 90. Ако при прѣглежданieto на вноснитѣ стоки се намерятъ стоки развалени и врѣдителни за общественото здравие (чл. 7 буква б.), то такива стоки безъ да имъ се взима мито, се истрѣбватъ по спомението съ мѣстната полиция, като се състави за това актъ, подписанъ отъ надлежния дѣжкаръ. Ако обаче притежателитѣ на стокитѣ заявятъ прѣспори за доброто състояние и неврѣдителността на подобни стоки, то дѣлото по тѣзи прѣдмѣтъ се прѣдставя на Финансовото Министерство, за да се прѣдаде на разсмотрѣние въ медицинския съветъ, при Министерството на Внѣшнитѣ Дѣла.

Чл. 91. Когато митарственитѣ прѣгледвачи (оцѣнители) намѣрятъ, че цѣнитѣ на стокитѣ обложени ad valorem сѣ показани по-ниско отъ действителната имъ стойностъ, то тѣ иматъ право да уголѣмяватъ цѣнитѣ съ толкова, колкото вѣрватъ, че стокитѣ сѣ показани по-малко отъ обявителитѣ. Въ случай че обявителитѣ заявятъ писмено несъгласие за оцѣненieto на тѣзи стоки въ самата дирекция, въпросътъ по този прѣдмѣтъ се рѣшава отъ митарствения управителъ заедно съ секретаря. Тѣзи двама чинов-

peuvent être que l'incendie, le naufrage, ou l'avarie proprement dite.

Lorsque le déclarant constate que les marchandises arrivées à leur adresse ont éprouvé quelques avaries, il est obligé d'en aviser la douane avec preuves à l'appui. Si le montant de la dépréciation résultant des avaries ne dépasse pas le 5% de la valeur des marchandises, il n'est fait aucune réduction. Les marchandises reconnues avariées sont estimées sur la moyenne entre les parties avariées et les parties en bon état, et l'on paye ainsi sur cette évaluation l'impôt ordinaire. Si, au moment de l'estimation des marchandises avariées, il s'élève un différend entre les destinataires et les employés de la douane, cette dernière a le droit d'exiger que le prix soit établi par une enchère publique. La vente a lieu, quinze jours au plus tard après la demande en diminution d'impôt.

Art. 90. Si, au moment de la visite des marchandises, on en trouve d'avarées ou de nuisibles à l'hygiène publique (art. 7 No 2), on les détruit, de concert avec la police de l'endroit et l'on dresse pour cela un acte contresigné par le médecin compétent. Si, d'ailleurs, les destinataires refusent de reconnaître l'avarie ou le caractère nuisible de ces marchandises, l'affaire est renvoyée au ministère des finances pour être jugée au conseil d'hygiène du ministère de l'Intérieur.

Art. 91. Si les estimateurs trouvent que les prix déclarés pour les marchandises taxées ad valorem sont inférieurs à leur valeur réelle, ils ont le droit d'augmenter les prix dans la proportion dont ils croient que les déclarants les ont diminués. Au cas où les déclarants adressent une plainte par écrit au sujet de l'estimation des marchandises, la question est résolue par le directeur de la douane et son secrétaire. Ces fonctionnaires doivent, dans un délai de 24 heures à dater du moment de